

Θραύοντας το χρόνο

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Θραύουμε τον «χρόνο», σπάμε τις αλυσίδες που μας κρατούν φυλακισμένους στη διάσταση στην οποία κυριαρχούν οι συγκρούσεις και οι αντιθέσεις, αναστέλλουμε στιγμιαία τη διαχρονικότητα... Ιδού η μέθοδος για την οποία ο Ελευθεροτεκτονισμός¹ είναι ακόμα αντάξιος του ονόματός του, και την οποία μέθοδο οφείλει να διδάξει στους Μαθητές του.

Η ανάγνωση, καθώς και η μελέτη, όταν στερούνται της συμμετοχής στις Ιερές εργασίες καταδικάζει την πνευματική εμπειρία σε ταπείνωση² με κάποια επαναανάκαλυψη κάποιας ατελούς πνευματικής διάστασης.

Ο Τεκτονισμός, ως μνητική επιστήμη, μας λέει ότι η Αλήθεια είναι ένα επίτευγμα ατομικό αλλά, ταυτόχρονα, μας προσφέρει βοήθεια μέσω διδασκαλίας και συμβουλών των παρελθόντων Διδασκάλων³. Σαν Πατέρας και Μητέρα εκπαιδεύουν τα παιδιά τους και τα συνοδεύουν μέχρι την ενηλικίωσή τους και σε πλήρη αυτονομία. Οφείλουμε να το ζήσουμε για να το κατανοήσουμε.

Ο Ναός γίνεται χώρος διεσταλμένος στο άπειρο όπου κάθε χειρονομία, κάθε λέξη, κάθε κίνηση που κάνουν οι παρευρισκόμενοι έχει συμβολική αξία διαισθητικής «νοημοσύνης».

Ταξιδεύουμε στον εαυτόν μας με αυστηρότητα και πειθαρχία και εγκαταλείπουμε τα μέταλλα, τις κακές σκέψεις, τις αντικρουόμενες απόψεις, τις βέβηλες επιθυμίες, τις ορέξεις κάθε είδους και φύσης. Δημιουργούμε με λίγα λόγια ένα «ψυχικό κενό» ως τέλεια προϋπόθεση για την εμφάνιση του «σημείου», της μυστηριώδους και απτής παρουσίας του Θείου Εμμανουήλ που είναι κρυμμένος μέσα στον καθένα μας.

¹ Ο Τεκτονισμός ονομάζεται και Ελευθεροτεκτονισμός διότι απ-ελευθερώνει τον άνθρωπο από τα πάθη του, τις προκαταλήψεις του και τα ελαττώματά του.

² Ο Λουδοβίκος Κλαύδιος του Αγίου Μαρτίνου έλεγε «τα βιβλία δεν είναι η πόρτα για την Αλήθεια»

³ Οι παρελθόντες Διδάσκαλοι είναι «παρόντες» κατά τις ιερές εργασίες μας. Το πρώτο πυρ που ανάβει, με την έναρξη των εργασιών ανάβει στην μνήμη τους.

Συμμετέχοντας στις Ιερές μας Εργασίες ακόμη και όταν οι δυσκολίες φαίνονται ανυπέρβλητες σημαίνει να προχωρήσουμε πέρα από τα εμπόδια, να ξεπεράσουμε τις δοκιμασίες, να οχυρωθούμε.

Περάστε το κατώφλι του Ναού διασχίζοντας τις Στήλες σημαίνει «θραύω το χρόνο»⁴. Ο χρόνος είναι ένα συμβατικό μέτρο για να μην πέσει ο άνθρωπος στην άβυσσο και στο υπαρξιακό κενό αλλά, εξίσου, αντιπροσωπεύει το όριο που εμποδίζει την κατανόηση του αιώνιου το οποίο ευρίσκεται εντός του.

Ο χρόνος είναι ο φάκελος που κρύβει αιωνιότητα, το θείο που κρύβεται μέσα σε όλους μας. Ιδού το Τεκτονικό «μυστικό». Ας θυμηθούμε τα λόγια του Τυπικού μας:

Από το «άνοιγμα»:

ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Ποιά είναι η ώρα κατά την οποία συνηθίζουμε να ανοίγουμε τις Ιερές Εργασίες μας;

Α' ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ:

Η Μεσημβρία, Σεβ.· Διδάσκαλε, όταν ο Ήλιος είναι στο Ζενίθ.

ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Και γιατί, Αδελφέ μου;

Α' ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ:

Γιατί το Φως ακτινοβολεί με τη μέγιστη ισχύ του, και είμαστε έτοιμοι να το δεχτούμε μέσα μας.

ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Αδελφέ Α' Μυσταγωγέ, τί ώρα είναι;

Α' ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ:

Είναι πλήρης Μεσημβρία, Σεβάσμιε Διδάσκαλε.

Και από το «κλείσιμο»:

ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Τί ώρα συνηθίζουμε να κλείνουμε τις Ιερές Εργασίες μας;

Β' ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ:

Το Μεσονύκτιο, όταν ο Ήλιος, αφού περατώσει τον κύκλο του, είναι στο Ναδίρ και χορηγεί ανάπαυση στα δημιουργήματα.

ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Αδελφέ Β' Μυσταγωγέ, έφτασε αυτή η ώρα;

Β' ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ:

Ναί, Σεβάσμιε Διδάσκαλε.

2/2022

⁴ Η «Πτώση» του ανθρώπου με την έκπτωση της πνευματικότητάς του έφερε και την εμφάνιση του χρόνου. Χρόνος κατά την αρχική δημιουργία δεν υπήρχε. Γεννήθηκε από την ανάγκη αποκατάστασης της πτωτικής πορείας σε μεταγενέστερη στιγμή. Γιαυτό και οι εργασίες μας διεξάγονται συμβολικά το έτος αληθούς φωτός 000 000 000